

„Naučila jsem se číst a psát,“ říká Rahila. Do komunitních vzdělávacích kurzů v Afghánistánu jsme zapsali přes 9 500 dětí

30.3.2023 - | Člověk v tísni

Nakonec jsme dorazili do třídy komunitního vzdělávání, kde se setkáváme s osmiletou Rahilou. Rahila žije se svou sedmičlennou rodinou - včetně tří sester a dvou bratrů - v pronajatém domě už více než rok.

Kvůli ekonomické situaci v Afghánistánu se její rodina přestěhovala z Džalálábadu do Kábulu. Rahila doufala, že se její život po přestěhování na nové místo zlepší, ale zpočátku tomu tak nebylo.

Sbírání odpadků jako živobytí

Rahila s otcem a sestrami musejí žít početnou rodinu, a tak po městě sbírali plasty, odhozené plechovky a odpadky. Rahilino dětství se točilo kolem sbírání odpadků, a to od časného rána do pozdních nočních hodin. Aby mohli vařit, nasbírané plasty pálili a plechovky prodávali, aby si mohli koupit jídlo.

„Je to asi rok, co jsme odešli z Džalálábadu, protože můj otec neměl práci, půdu ani dům, a tak jsme přišli sem. Museli jsme se sestrami sbírat plasty a plechovky, a tak žít rodinu,“ říká Rahila.

Rahila a její sestry nechodily do školy, protože otec neměl peníze na školní pomůcky a učebnice. Sotva zvládal uživit rodinu, natož aby dětem zajistil vzdělání. *„Nechodily jsme do školy, protože si náš otec nemohl dovolit pořídit školní potřeby a učebnice. Neuměla jsem číst ani psát. Jedli jsme třikrát denně suchý chléb a pili čaj bez cukru. Táta si půjčoval peníze v obchodech a žít nás museli příbuzní,“* říká.

Naučila jsem se číst a psát

S podporou Afghánského humanitárního fondu (AHF) jsme v šesti okresech provincie Kábul zřídili 280 tříd komunitního vzdělávání, a zpřístupnili tak vzdělání zranitelným a znevýhodněným dětem. Rahila jednu z těchto tříd navštěvuje a nyní chodí do první třídy.

Od té doby se naučila číst, psát a kreslit a je mnohem šťastnější. *„Člověk v tísni k nám přišel a byla jsem zapsána do této třídy. Já i moji rodiče se cítíme lépe, protože se mohu vzdělávat. Baví mě pašťina a kreslení. Naučila jsem se číst a psát,“* říká Rahila.

Rahila by ráda chodila do školy i nadále, protože si myslí, že vzdělání je jedinou cestou k lepší budoucnosti. V Afghánistánu však byly střední školy pro dívky před rokem uzavřeny. *„Ráda bych se dál vzdělávala a chodila do školy. V budoucnu se chci stát inženýrkou,“* říká Rahila.

Změna života dětí a jejich komunit

Basira, učitelka v komunitní třídě v Šananu, nám řekla, že před založením této třídy byly děti v Šananu ngramotné. Pro většinu dětí, zejména dívek, byly veřejné školy daleko, anebo nebyl dostatek školních pomůcek. Dívkám navíc brání v docházce do školy chudoba.

„Po zápisu do komunitních tříd se děti naučily číst a psát. Naučily se také kreslit a škola má vliv i na jejich běžný život. Rodiče a místní rádi posílají své děti do komunitních tříd, protože se nacházejí v sousedství," říká Basira. „Tento projekt změnil život dětí i komunity, protože vytvořil pro děti vzdělávací příležitosti a pomohl těmto dětem v přístupu ke vzdělání," dodává.

Více než 30 let trvající konflikt rozvrátil afghánský vzdělávací systém, a proto zůstává školní docházka pro mnoho dětí - zejména v odlehlých a venkovských oblastech - jen vzdáleným snem. Podle UNICEFU v roce 2022 chybělo ve škole 4,2 milionu afghánských dětí, z nichž 60 % tvořily dívky.

Kromě toho chudoba, přírodní katastrofy, nedostatečné financování školství a současné zákazy vzdělávání dívek připravily miliony dětí o možnost chodit do školy.

Během loňského roku pomohl Člověk v tísni s finanční podporou Afghánského humanitárního fondu (AHF) 9 555 dětem (5 068 dívkám a 4 487 chlapcům), aby se mohly zapsat do komunitních tříd.

<https://www.clovekvtisni.cz/naucila-jsem-se-cist-a-psat-rika-rahila-do-komunitnich-vzdelavacich-kurzu-v-afghanistanu-jsme-zapsali-pres-9-500-deti-10181gp>